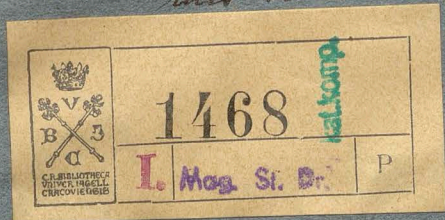


Poëta 1269

Chojnaeki Andreaci Dei Hominis a Mos-
tuis rediendi Triumphus 1669.



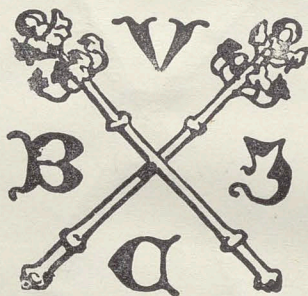
POËTAE POLON.

N. 14.

Biblioteka Jagiellońska



stdr0003551



DEI HOMINIS

à Mortuis redivivi,

TRIVMPHVS,

Pro solenni Festiuitate Dominicæ
RESVRRECTIONIS.

MAGNIFICO AC GENEROSO
DOMINO, D.

LAVRENTIO

DE WOŁCZYN

WOŁCZYNSKI,

Sacri Romani Imperij

LIB: BARONI,

Vectigalium Regalium & Reipu-

blicæ per Minorem Poloniam

Generali SUPERINTENDENTI,

Domino & PATRONO suo colendissimo.

Dedicatus Anno 1669. 21. Mensis Aprilis.

In Stemma Gentilitium
MAGNIFICI AC GENEROSI DOMINI
WOLCZYNSKI.



Fortior est virtus, solido firmata labore;
Sudorisque sui, premia iusta capit.
Symbolon id robustus habet, patiensq; laboris;
Qui solidum, forti, BOS pede signat opus.
Hoc meritis Insigne Tuis, hoc cedit honori;
Quem labor, & virtus quem generosa probat.
Sic Tibi **WOLCZYNI** decus immortale paratur,
Sicq; laboris adest aurea messis, honos.



Magnifice ac Generose Domine.



*V*ccreuerat inter spinas ROSA,
 & mille puncturis saucia, purpuram sibi
 metipsa tinxerat, quâ gloriose induta
 Regina florum & esse, & dici meretur:
 Pugnauerat cum ferocissimis quibusdam
 animalibus LEO de Tribu Iuda, &
 fortitudine suâ regium nomen super omnia animantia con-
 secutus est: Tranauerat naufragijs infamem Hellespontem,
 & regale Vellus à stygia Colchide post triduum reuersus Vi-
 ctor Iason obtinuit: Consumpserat super Myrrha fasciculū
 seipsum Phoenix, ut in nouum eumq; solum iterum renasce-
 retur: Occubuerat Rex Siderum Sol, ut clarior resurgeret:
 Exaruerat ob amoris deliquium, usque ad Sanguinem & a-
 quam effusus Pelicanus; sed cum prole sua, quam sanguine
 proprio iterum genuit, dum redemit; triumphali paludemē-
 to redijt purpuratus: Imperatrix Aquila, que in arduis Cal-
 uaria iugis posuerat Nidum suum, in matutinis subuolauit:
 Verbo, post perpeffos maximos cruciatus ac necem ipsam Re-
 diuuis CHRISTVS gloriosus resurrexit, quem sub pra-
 fati Symbolis Tibi Magnif: ac Gen: Tuæq; Humanitati
 dedico ac presento. Si odore florum caperis, Rosam accipe,
 que

qua nullis amplius viget spinis: si amœnioreſ dies exoptas,
vernum Solem habes ſine macula orientem: ſi decorus a-
mas videris, Vellus adeſt Iaſonis adornatum: ſi irruentes
in Te aduerſitates expaueſcis, ecce Leo paratus ad protegen-
dum: ſi vitam longæuam viuere, Phoenix offertur immor-
talis: ſi inter purpuratos æterna gloriæ Ciues haberi, cenſeriq;
in votis habes; à triumphali diuiſiſſimi Pelicani purpura,
auſpicatum omen accipe. Atque dum Magnificæ ac Ge-
nerofæ Dominat: Tuæ Humanitas etiam velut Aquila
in ſublime euolat; ſub pennis alarum ſuarum me fauorem
ſuum ſperare permittat.

Magnificæ ac Generofæ Domi-
nationis Tuæ

Humillimus Cliens



Andreas Choynecki,
Art: Typ: Socius.

1468 I

ROSA SINE SPINIS.

QUæ *Olivarum in Monte*
suâ expalluit ROSA in purpura,
ad *janguineam pruina* emarcuit
operante *Livoris æstu*

Ex Horto avulsa Getsemani,
Inter *Saxa* delituit.

Prodigium!

FLOS CAMPI *in tumulo non fætet Triduanus.*
Ad stuporem *Myrrham* fragrans reflorescit.

Sed Illius JOSEPHI *in Horto,*
Cujus plusquam pio à *Nomine,*
non potuit in *odorem suavitatis,* non accrescere.

Sine SPINIS ad vitam animatur,
acutis quadratura ingenijs

SAPIENTIAE in *Lauream.*

Ante gestata in capite hæc *ROSA,*
Quod acumen haberet, molestè ferebatur;

Hinc *Orbis* habuit quòd hebesceret.

Quodquod sapimus:

CORONEMVS NOS ROSA.

NVLLO OMINE FATI.

Quæ *ROSA vitalem* sine *SPINIS* spargit odorem,

Non est *Lethifera* prodroma verna *Dea.*

CANDIDA designat *niveam* per sæcula vitam,

Hæc etenim nullum *Mortis* acumen habet.

SOL SINE MACVLA.

EVigila tandem profundissimo è mortis somno
Sopite Orbis!

DIES illuxit, *Veritas de terra orta est,*
Mendaciorum diffugite somnia,

Lux illuminans omnem hominem affulsit,
Nocturnæ superstitionum cedite tenebræ;

Mortua omnium revixit **V**ITA quam post hac moritura.

Huc, huc è sepulchris mortui;

Vita enim nostra hodie facta est immortalis.

Manè rubens Cœlum,

Nocturnos illos imbres indicat,

Quibus suo in *Occasu* sese immerfit

DIVINVS SOL.

Naufragatus est Amoris in balneo,

ut feliciter ablueret *Maculas,*

quibus *Illum* Invidia deturpavit,

dum *mentita est Iniquitas sibi.*

Latissima solis prodroma **A**VRORA auream horam nunciat,

ac Orbi universo quid? **B**ONVM **D**IEM apprecat

TEMPESTATEM **Q**VE SERENAT.

Cæcæ **T**uum quid munde stupes post nubila **P**hæbum:

Quòd rutilet Circo **C**ANDIDVS **I**lle **T**uo?

An *Maculas* in **S**OLE *novas* gens Invida queris?

Sanguineo *Maculas* abluit **I**lle **M**ari.

VICTOR

VICTOR LEO.

Plaudite AGNI!

VICIT LEO DE TRIBV JUDA.

Pro spoliis *Draconi* abstulit

POMVM AVREVM.

Pretiosa fuit hæc Victoria:

quæ, vt facilius devolveretur

DIVINVM in MARTEM,

Volubili in Orbe vertebatur.

Non ideò tamen rotundum dixero:

Vt credo Arrogantia DIVINIS illuderet,

Fortunæ PILAM in Cœlos projecit:

in Terras *Illa* decidens,

non tetigit planum indivisibili

Honoris in puncto.

Imò, ne quidquam illius divideret

quod studebat *subtrahere,*

omnem numeravit dandam gloriam

LAPIDI ANGVLARI ad quem offendit.

ORBEM Fortunæ GLOBVM credite,

Etiam dum *tribus appensus digitis Leonis unguibus* exploratur.

AMAT VICTORIA LEODOS.

Dum Caput impeteres Divini Munde LEONIS,

Munde pedes Domini lapsus es ante Tui.

Felix casus erat! *Victor* quia *ludit Amore*

Scilicet ut *victus* *lucra Furoris* agas.

FORTV.

FORTVNATA AQVILA.

IN *Petra* ad quietem deponitur CHRISTVS.
O factum benè!

In *Saxis* nimirum nidulantur AQVILÆ,
Illud mirum:

è nidulo ante triduum provolare,
nisi fortè mortis tenebras ferre non potuerit,
quæ ad *Vita Solem Divina Aquila* assuevit.

Orto iam *Sole* in campum prodit,
totâ die vigilatura,

vt vesperi geminam prædam agat
Avolantium in *Emmaus Columbarum*.

Non est otiosa in Meridie
Consolando in *Gallilea Turtures*.

Desolatos *Pullos suos* vt ad lætitiâ provocet,
PACEM *Victrix* accinit.

Quorum fami vt succurrat *suavius*,
MELLE cibât famelicos,

Tutiùs certè quiescere non poteratis
Magnæ AQVILÆ pulli, *Discipuli*,
quàm sub vmbra istarum alarum.

AMOR ADDIDIT ALAS.

Divinæ post fata *Aquila*, non tertius arsit
Cynthia, è *Nido* provolat illa suo.

Nempe moras exosus *Amor* superaddidit alas,
Crede mihi nullæ sunt in *Amore* moræ.

GLORI.

GLORIOSVS IASON.

FÉlicior JASON!

Post infortunatum naufragium,
Sanguineo è Mari purpuratus VICTOR

Lætâ fronte portum salutas.

Non potuisti perire:

Navigium Gratix apparârunt.

Luctatus es Navi,

sed quam CHARITAS in Corde composuit:

Procellas infregisti.

FIDES CRUCEM pro Remo substituit.

SPEI ANCHORAM jacebas,

ut tutior quiesceres.

Post triduum stygia reverteris à Colchide,

STAT CITÒ:

Divinioris afflatus Aurâ quomodo morareris?

STAT BENE.

Neque enim poteras melius

Quàm OVEM LVPO eripere.

Nisi fallor, ut

Omnes thesauri in te essent absconditi.

FORTVNAM VICISSE IVVAT.

Per mare sanguineum Stygiæ qui Colchidos oras

Invisit, fausto Numine VICTOR adest:

Fors novus *Auratum Vellus* quæsiuit JASON,

Quis neget aurati velleris Author erit?

REDI-

REDIVIVVS PHOENIX.

N*E*gotia *S*æculorum tractaturus
D*I*VINVS **P***H*OENIX,
*C*rucis *L*ignum in *M*ontem *C*alvarie extulit:
quod ne degeneraret ab *A*romatibus,
SVAVE fuit **I**VGVN.
Vt pyram animaret *A*moris in incendium,
*A*las *M*anum^u expandit.
Tum *A*uram excitavit arsuræ fatali flammæ,
Quando
INCLINATO **C**APITE **E**XPIRAVIT.
Redactus *J*udaicâ vanitate in cineres,
IN **V**ERMEN, non in **H**OMINEM transijt.
Qualis transubstantiatio?
*A*las cum *T*empore nactus,
Humanas ambivit perfectiones.
Annuit *N*atura.
Vt quod stuperet, haberet *O*rbis.
Miretur jam à *M*orte excitatum ad *V*itam,
Sed inter prodigia reputet:
quod **A**NTIQVVS **D**IERVM juvenescat.

ETIAM POST FATA SUPERSTES.

Non *H*omo, sed *V*ermis **C**HRISTE es; sed qualis? *A*moris
*P*hanicem *T*ua *T*e *C*ruce, bone **C**HRISTE, probat.
*V*ivere quisquis amat post fata peracta *s*uperstes,
In *V*ermem, & *C*ineres *l*s, sed *A*moris, cat.

PELICANVS PURPURATVS.

Sola Pelicanos, quæ à sanguine venit, purpura decet ;
amor eam cruentat, dum se eviscerat,
qui cum amando prolem liquefcit, in fontes sanguinis abit.

Quidni ad purpuram suam,

PELICANVS triumphator veniat ?

quam ipse, vsque ad mortem tinxit ; vt ij etiam viverent ;
qui Chlamydem purpuream circumdederunt ei.

Fontem tincturæ quæris ? pectus apertum inspice.

Non Longinus, sed longa amoris manus lanceâ latus eius aperuit :
quia PELICANVS, nisi confosso pectore sit ;

amoris Ideam scindit.

Non scidisti eam, Victor PELICANE IESV, non scidisti ;
quinimò vt integram seruares ; cor etiam scindi, & exire cum sanguine
& aqua permisisti :

vt omnia, pro ijs, quos pectoris sanguine pascis, expectorares.

Pectus ergo non habeat,

qui te non diligit, purpuramque tuam non adoret ;
in qua tu, vt regnares à ligno ; vsque ad guttas sanguinis decur-
rentis in terram, desudasti.

Quod si dubitat adhuc, hæretque ;

*mittat manum suam Thomas, in latus eius, & videat ;
quam profundè, in Pelicanum hunc, amor sæuijt.*

Sed ecce,

qui similis in Cruce Pelicano solitudinis torcular calcavit solus,
jam cum Filij lucis, quos sanguine lavit & pavit,

REX Regum & Dominus Dominantium,
triumphat purpuratus.

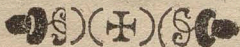
PECTORA RUMPIT AMOR.

Rex amor est cordis, docet illum purpura cordis ;

Purpura sed cordis. sanguine tincta rubet.

Induit hanc Victor Christus, sed pectore rupto ;

Scilicet impatiens, pectora rumpit amor.



TELEGRAPHVS PYLVAIVS.

204 TELEGRAPHVS PYLVAIVS. HANC ESTE PAGES DECE;

TELEGRAPHVS PYLVAIVS. HANC ESTE PAGES DECE;

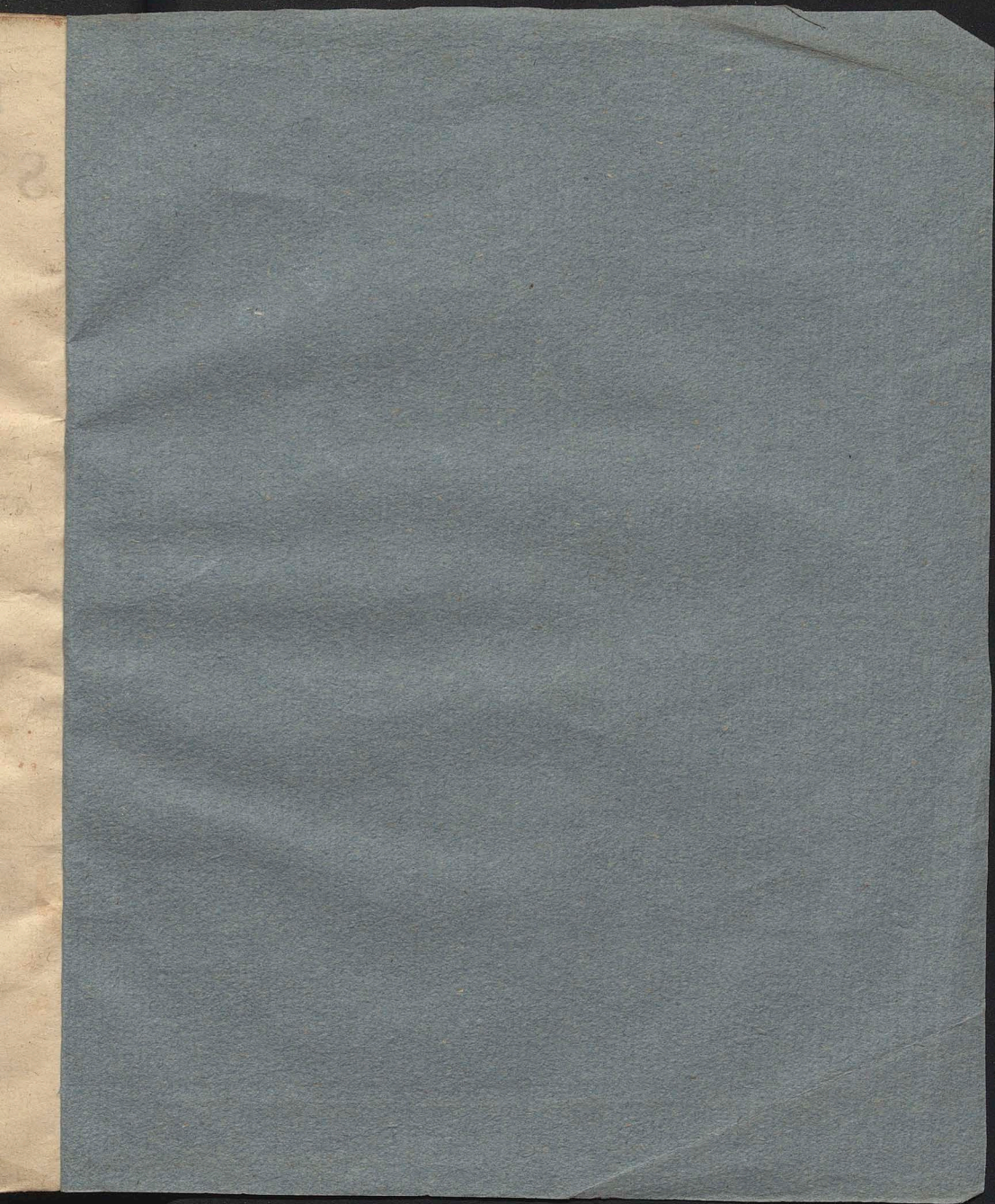
TELEGRAPHVS PYLVAIVS. HANC ESTE PAGES DECE;

TELEGRAPHVS PYLVAIVS. HANC ESTE PAGES DECE;

TELEGRAPHVS PYLVAIVS. HANC ESTE PAGES DECE;

TELEGRAPHVS PYLVAIVS. HANC ESTE PAGES DECE;

1844. H. 1. 4.



~~Dr. Hermann von Helldorf, Berlin, Preussien.~~

~~Chojnacki, Dresden~~

1844.